

پیروزی چپ در شیلی و پیام آن برای ما!

شنبه، 25 دسامبر 2021 - 20:55

هیئت سیاسی -

اجرائی حزب چپ

ایران (فدائیان خلق)

انتخابات
در
شیلی،
به
پیروزی جبهه‌ی
چپ را منجر شد.
گابریل
بورچ
کاندیدای جبهه‌ی
فراگیر چپ با
کسب ۵۵.۸
درصد آراء بر
رقیبی پیروز شد

که نه فقط شهرت در راستگرایی دارد حتی فراتر، آشکارا از فاشیسم دهه‌های ۷۰ و ۸۰ نظامیان دفاع می‌کند و راه نجات این کشور دراز و باریک شبه قاره‌ی آمریکای جنوبی را در بازگشت به اقتدار نئولیبرالیستی ژنرال آگوستو پینوشه سلاح ورزشگاه سانتیاگو می‌داند. این انتخابات، مصافی تعیین‌کننده میان نئولیبرالیسم افسارگسیخته به اتکای کلان سرمایه‌ی آمریکایی بود، با مردمی که خواهان مهار حرص و آز سرمایه‌داری‌اند. در این مصاف کلان با ابعاد ملی، بخش بزرگی از پایگاه جریان میانه‌ی چپ و راست شیلی که نزدیک به دو دهه زمام امور کشور را در دست داشت، به‌سوی چپ چرخیده است تا مبدا جمهوریت در کشورش باز هم زیر سلطه‌ی نئولیبرالیسم غارتگر رود.

این پیروزی، دستاورد جنبشی بود که از چند سال پیش به ابتکار هوشمندانه‌ی چپ شیلی با مشی اتحاد عمل‌ها راه‌افتاد و در گردهمایی اعتراضی پرشور ۲۰۱۹ به رهبری گابریل بورچ، در آن زمان فقط ۳۳ ساله، اوج گرفت، دوام یافت و در جریان ائتلاف فراگیر انتخاباتی در پایانه‌ی ۲۰۲۱ توانست به میوه بنشیند. نهضتی که، چه در شکل‌گیری و چه در نتیجه‌گیری‌های خود از برآمد آینده در دهه‌ی ۶۰ و آغاز دهه‌ی ۷۰ الهام گرفت و با

نغمه‌های ویکتور خارا با گیتار مردمی به دست، نفس کشید و در همان حال گذشته را با جمع بست تجارب درس‌آموز مبارزات ۵۰ سال اخیر شیلی و آمریکای لاتین غنا بخشید. این اتحاد عمل میدانی و کارزار ائتلافی همه‌ی چپ شیلی، از کمونیست تا سبز، چونان صدای مشترک توده‌ی زحمتکش کشور و جلب پشتیبانی بخشی از اقلشار متوسط به برنامه و پلاتفرم خود، چپ شیلی را در برابر آزمونی دیگر قرار داده است.

این دستاورد محدود به شیلی نیست. گرچه یک نقطه‌ی عطف برای شیلی به حساب می‌آید، اما در واقع در مسیری با عمر ربع‌قرنی در آمریکای لاتین است که در آن، کشورها بیش از هر جای کره‌ی زمین متاثر از تحولات در همدیگرند. پیروزی چپ در شیلی، جدا از ادامه‌ی تحولات بیش از دو دهه‌ی اخیر چپ در این منطقه، به ویژه در تداوم سمتگیری‌های چپ در پرو، بولیوی و هندوراس است و نیز نقطه‌ی اتکایی برای اعتماد به نفس بیشتر چپ در دو کشور مهم آمریکای لاتین، برزیل و کلمبیا که در آستانه‌ی انتخابات سال جدید با صف آرائی اصلی ائتلاف چپ در یکسو و راست پوپولیستی نئولیبرال در سوی دیگر مواجه‌اند. بر این دستاوردها باید ایستاد، بی آن‌که دشواری‌های تثبیت و پیشرفت این چپ را دست‌کم گرفت. نه راستگرایان بومی بیکار نشسته‌اند و نه آمریکا تاب تحمل این تحولات در حیاط خلوت خود را دارد!

پیروزی چپ در آمریکای لاتین، با قرار گرفتن در جایگاه اجرای برنامه‌های عدالت‌خواهانه، برای چپ در پهنه جهان شادی‌آور و نماد امکان کامیابی است. این پیروزی‌ها برای چپ ایران نیز مایه‌ی دلگرمی است، با این پیام که می‌توان و باید با ایستادگی متحدانه در برابر یورش چهار دهه‌ی اخیر نئولیبرالیسم و پوپولیسم راستگرا در سطح جهانی، با ابتکار عمل، سنگرها را از آن گرفت و البته با در نظر داشت این‌که شرایط ایران و قسماً حتی منطقه‌ی ما تفاوت زیادی با شرایط شیلی و آمریکای لاتین دارد؛ با این‌همه اما، هم‌پیوندی دموکراتیک و عدالت‌خواهی امر مشترک و اصل مسئله است. در آن‌جا اگر چپ با این امر مواجه است که چگونه از فضای سیاسی دموکراتیک، در هر حد از آن، برای برآمد عدالت‌خواهی بهره بگیرد، در ایران اما، با این واقعیت روبروست که برای پیشبرد روند عدالت‌خواهی، چگونه دموکراسی را با گذر از جمهوری اسلامی مستقر کند؟ پیام چپ شیلی برای ما بیش از آن‌که خصلت برنامه‌ای داشته باشد، جنبه روشی و کاربردی دارد. شکل دادن به ائتلاف‌ها و اتحادها برای گذار از جمهوری اسلامی و استقرار یک جمهوری سکولار و دموکرات، اقدام به اتحاد عمل بر اساس اشتراکات در هر حد ممکن، رفتن پای اتحادهای پایدار، وحدت‌های برنامه‌ای و موردی در جریان کارزار وسیع در سطح ملی، سخن چپ شیلی برای هم‌آرمان‌های خود در چپ ایران است.

حزب چپ ایران (فدائیان خلق) خرسند از پیروزی رفقای شیلیایی خود، پیام برگرفته از کامیابی چپ آمریکای لاتین برای چپ ایران را در این می‌داند که اگر اشتراک عمل در آنجا محصول روند گفتگوهای معطوف به همبستگی، همیاری و همکاری بوده است، این‌جا نیز شرط موفقیت سامان‌دهی هدفمند روند گفتگوها در میان نیروهای چپ است. به رفقای شیلیایی خود تبریک می‌گوییم و از کامیابی‌شان الهام می‌گیریم.

هیئت سیاسی- اجرائی حزب چپ ایران(فدائیان خلق)

۴ دی ماه ۱۴۰۰ برابر با ۲۵ دسامبر ۲۰۲۱